

Pembrolizumab

Co to jest pembrolizumab (Keytruda®)?

Pembrolizumab (Keytruda®) jest stosowany w leczeniu:

- raka pęcherza owego;
- raka głowy i szyi, który rozprzestrzenił się lub nie może być usunięty;
- chłoniaka Hodgkina;
- raka nerki (raka nerkowokomórkowego);
- czerniaka, który rozprzestrzenił się lub nie może być usunięty (czerniaka zaawansowanego);
- niedrobnokomórkowego raka płuca.

Niekiedy może być także stosowany w leczeniu innych nowotworów. Najlepiej przeczytać te informacje wraz z naszymi ogólnymi informacjami na temat rodzaju nowotworu.

Pembrolizumab jest lekiem stosowanym w immunoterapii. Można go także nazwać inhibitorem punktów kontrolnych. Przed wyrażeniem zgody na leczenie lekarz ma obowiązek poinformowania pacjenta o tym leczeniu i możliwych działaniach niepożądanych.

Jak podawać pembrolizumab

Pembrolizumab podaje się ambulatoryjnie w jednostce dziennej. Pembrolizumab może być podawany samodzielnie lub z innymi lekami przeciwnowotworowymi.

Podczas leczenia zazwyczaj odbywa się wizyty u onkologa, pielęgniarki specjalisty i farmaceuty specjalisty. W niniejszej ulotce osoby te określamy mianem lekarza, pielęgniarki lub farmaceuty.

Przed lub w dniu podania leku pielęgniarka lub pracownik laboratorium może pobrać od pacjenta próbkę krwi.

Przed rozpoczęciem leczenia należy zgłosić się do lekarza lub pielęgniarki. Zostanie przeprowadzona rozmowa z pacjentem na temat wyników krwi oraz jego samopoczucia. Jeśli wyniki badania krwi są prawidłowe, farmaceuta przygotuje leki.

Pielęgniarka poda pacjentowi pembrolizumab do żyły w postaci kroplówki (infuzja dożylna). Kroplówka jest zazwyczaj doprowadzana przez pompkę, która powoduje rozciągnięcie zabiegu w określonym czasie. Podaje się ją w ciągu około 30 minut.

Przebieg leczenia

Pembrolizumab może być podawany co 3 tygodnie lub co 6 tygodni. Zazwyczaj stosuje się go tak długo, jak długo działa. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta omawia z pacjentem plan leczenia.

Skutki uboczne

Opisujemy tutaj główne skutki uboczne leczenia. Przedstawiamy także niektóre inne możliwe skutki uboczne.

U jednej osoby mogą wystąpić niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych, jednak mało prawdopodobne jest, że wystąpią u niej wszystkie. Jeśli osoba przyjmuje także inne leki przeciwnowotworowe, może doświadczać skutków ubocznych, które nie zostały tutaj omówione. Należy zawsze poinformować lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę o zaobserwowanych skutkach ubocznych.

Lekarz może przepisać leki, które pomagają ograniczać niektóre ze skutków ubocznych. Należy przyjmować leki ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. Dzięki temu istnieje wyższe prawdopodobieństwo ich skuteczności. Informacji na temat łagodzenia skutków ubocznych udziela pielęgniarka. Większość skutków ubocznych zaczyna ustępować po zakończeniu leczenia.

Poważne lub później występujące skutki uboczne

Niektóre metody leczenia nowotworów mogą mieć poważne skutki uboczne. W rzadkich przypadkach mogą być one zagrożeniem dla życia. Lekarz lub pielęgniarka mogą wyjaśnić ryzyko wystąpienia takich skutków ubocznych u danej osoby.

Opisane tutaj leczenie może mieć skutki uboczne, które wystąpią po jakimś czasie. Może do tego dojść kilka tygodni, miesięcy czy nawet ponad rok po zakończeniu leczenia.

W razie wystąpienia jakichkolwiek objawów lub skutków ubocznych podczas leczenia lub po jego zakończeniu należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem. Skutki uboczne mogą mieć poważne konsekwencje, jeśli nie będą leczone.

Karta ostrzegawcza pacjenta

Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta da pacjentowi kartę z informacjami o jego leczeniu. Ważne jest, aby podczas leczenia i po jego zakończeniu zawsze mieć tę kartę przy sobie. Należy okazać ją każdemu lekarzowi lub innemu pracownikowi służby zdrowia, z którym ma się do czynienia.

Kontakt ze szpitalem

Pacjent otrzyma od pielęgniarki numery telefonów do szpitala. Jeśli poczuje się źle lub będzie potrzebować porady, może zadzwonić pod podane numery o dowolnej porze przez całą dobę. Należy zapisać te numery w telefonie lub trzymać je w bezpiecznym miejscu.

Czasami skutki uboczne mogą stać się poważne bardzo szybko. W przypadku pojawienia się nowych objawów lub skutków ubocznych należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem.

Więcej informacji

Nie możemy wymienić wszystkich możliwych skutków ubocznych tego leczenia. Istnieją pewne rzadko występujące skutki uboczne, które nie zostały tutaj przedstawione. Szczegółowe informacje można znaleźć w elektronicznym Kompendium Leków (eMC).

Skutki uboczne występujące podczas leczenia

U niektórych osób mogą wystąpić działania niepożądane w trakcie leczenia lub wkrótce po jego zakończeniu:

Reakcja alergiczna

Niektórzy pacjenci wykazują w trakcie leczenia reakcję alergiczną na opisany tutaj lek. Niektóre z możliwych objawów reakcji alergicznej:

- uczucie gorąca lub rumieniec
- dreszcze
- świąd
- wysypka na skórze
- zawroty głowy
- ból głowy
- uczucie duszności lub świszczący oddech
- obrzęk twarzy lub ust
- ból pleców, brzucha lub w klatce piersiowej.

W trakcie leczenia pielęgniarka kontroluje stan pacjenta pod kątem ewentualnych oznak reakcji alergicznej. Jeśli pacjent poczuje się źle lub wystąpią u niego którekolwiek z powyższych objawów, należy niezwłocznie ją o tym poinformować. Jeśli reakcja alergiczna zostanie potwierdzona, pacjent zostanie szybko poddany leczeniu.

Czasami reakcja występuje kilka godzin po zabiegu. W przypadku wystąpienia powyższych objawów lub złego samopoczucia po przyjeździe do domu pacjent powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem.

Główne skutki uboczne

Niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych występują rzadko. Ważne jest jednak, aby o nich wiedzieć. Mogą one stać się poważne, jeśli pacjent spróbuje leczyć się sam. W każdym przypadku wystąpienia opisanych tutaj skutków ubocznych podczas leczenia lub po jego zakończeniu należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem.

Biegunka lub bóle brzucha

Pacjent może mieć biegunkę lub bóle brzucha.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- oddawanie stolca ponad 4 razy dziennie
- budzenie się w nocy, aby oddać stolec
- ból brzucha
- wymioty
- krew lub śluz w stolcu
- gorączka wynosząca ponad 37,5°C (99,5°F).

Niekiedy trzeba udać się do szpitala w celu otrzymania płynów w postaci kroplówki (infuzji) lub poddania się innemu leczeniu, np. przyjęcia sterydów.

Wpływ na funkcjonowanie płuc

Opisane tutaj leczenie może powodować zmiany w płucach. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu którejkolwiek z poniższych zmian należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- brak tchu
- kaszel
- świszczący oddech
- gorączka wynosząca ponad 37,5°C (99,5°F).

Jeśli wcześniej istniejące problemy z oddychaniem nasiliły się, również należy poinformować o tym lekarza. Aby sprawdzić funkcjonowanie płuc pacjenta, może on zostać skierowany na badania. W takiej sytuacji pacjent może być zmuszony przyjmować sterydy lub inne leki.

Zmiany skórne

Opisane tutaj leczenie może powodować zmiany skórne, w tym:

- wysypkę
- świąd
- pojawienie się białych lub jaśniejszych plam na skórze.

Jeśli pacjent przebywa na słońcu, powinien stosować krem przeciwsłoneczny z wysokim filtrem (co najmniej SPF 30), aby chronić skórę. Należy zawsze niezwłocznie poinformować lekarza lub pielęgniarkę o zauważeniu jakichkolwiek zmian skórnych podczas leczenia lub po jego zakończeniu. W takim przypadku pacjent może być zmuszony używać kremów, przyjmować sterydy lub inne leki. Lekarz może przerwać leczenie do czasu poprawy stanu skóry.

W rzadkich przypadkach występują zdecydowanie poważniejsze zmiany skórne. Może pojawić się wysypka, następnie pęcherze, a później skóra może się łuszczyć. Pacjent może też czuć się źle i mieć objawy grypopodobne, takie jak wysoka temperatura i ból stawów. Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem, jeśli wystąpią którekolwiek z tych objawów.

Ból mięśni i/lub stawów

Opisane tutaj leczenie może wywoływać ból lub osłabienie mięśni, a także sztywność, ból lub obrzęk stawów. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- ból, który nie występował wcześniej
- sztywność stawu, która nie występowała wcześniej
- opuchnięte lub zaczerwienione stawy.

Pacjent może otrzymać sterydy lub inne leki, np. przeciwbólowe.

Zmiany hormonalne

Opisane tutaj leczenie może wpłynąć na wytwarzanie hormonów przez organizm. Hormony kontrolują wiele różnych procesów zachodzących w organizmie. Aby sprawdzać poziom niektórych hormonów, pacjent będzie poddawany regularnym badaniom krwi. Lekarz może przepisać pacjentowi leki kontrolujące poziom hormonów oraz zmniejszające ryzyko wystąpienia skutków ubocznych takich jak:

- wzmożone pocenie się
- przyrost lub utrata wagi
- zawroty głowy lub omdlenia
- wzmożone uczucie głodu lub pragnienia
- utrata popędu seksualnego
- częstsze niż zazwyczaj oddawanie moczu
- bóle głowy, które nie ustępują.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast poinformować o nich lekarza:

Wpływ na wątrobę

Opisana tutaj terapia może wpłynąć na funkcjonowanie wątroby. Krew pacjenta będzie regularnie poddawana badaniom, aby sprawdzać, czy tak jest. Jeśli badania krwi wykażą zmiany w funkcjonowaniu wątroby, lekarz może przepisać pacjentowi sterydy.

Czasami zmiany dotyczące wątroby mogą być poważne. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- zażółcenie skóry lub oczu
- duża senność
- ciemny mocz
- niewyjaśnione sinienie lub krwawienie
- utrata apetytu.

Do momentu regeneracji wątroby pacjent może otrzymywać sterydy lub inne leki oraz być monitorowany.

Uczucie słabości, drętwienia i mrowienia

Opisane tutaj leczenie może wpływać na układ nerwowy. Nie jest to często występujący skutek, ale może mieć poważne konsekwencje, jeśli nie będzie leczony. Ten skutek uboczny może mieć na początku łagodną postać. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- kłopoty z zapinaniem guzików lub wykonywaniem innych precyzyjnych zadań
- uczucie słabości, drętwienia lub mrowienia w rękach, nogach lub twarzy
- bóle głowy
- niewyjaśniony ból w innych częściach ciała.

W takiej sytuacji pacjent może być zmuszony przyjmować sterydy lub inne leki.

Wpływ na nerki

Opisane tutaj leczenie może wpłynąć na funkcjonowanie nerek. Nie jest to skutek częsty, ale może mieć poważne konsekwencje, jeśli nie będzie leczony. Aby sprawdzić, czy nerki funkcjonują prawidłowo, regularnie przeprowadza się badania krwi. Jeśli badania krwi wykażą zmiany w funkcjonowaniu nerek, lekarz może przepisać pacjentowi sterydy lub inne leki.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem:

- nieoddawanie moczu w ogóle
- oddawanie bardzo małych ilości moczu.

Podwyższony poziom cukru we krwi

Opisane tutaj leczenie może podnosić poziom cukru we krwi. Krew pacjenta będzie regularnie poddawana badaniom, aby sprawdzać, czy tak jest. Objawy podwyższonego poziomu cukru we krwi:

- pragnienie
- potrzeba częstszego oddawania moczu
- uczucie zmęczenia.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z powyższych objawów należy natychmiast poinformować o nich lekarza.

Jeśli u pacjenta występuje cukrzyca, stężenie cukru we krwi może być większe niż zwykle. Lekarz omówi z pacjentem odpowiedni sposób postępowania.

Zaburzenia widzenia

Opisane tutaj leczenie może wpływać na oczy i wzrok. W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- ból lub obrzęk oczu
- wrażliwość oczu na światło
- zmiany dotyczące wzroku.

W takiej sytuacji pacjent może być zmuszony przyjmować sterydy lub inne leki. Może także musieć poddać się badaniu okulistycznemu.

Wpływ na funkcjonowanie serca

Leczenie to może wpływać na sposób pracy serca. Nie jest to częste, ale może być poważne. Pacjent może zostać poddany badaniom, aby sprawdzić pracę jego serca. Mogą być one wykonywane przed leczeniem, w jego trakcie i po nim.

W przypadku wystąpienia któregokolwiek z poniższych objawów w trakcie leczenia lub po jego zakończeniu należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem pod całodobowym numerem podanym przez szpital:

- ból lub ucisk w klatce piersiowej
- brak tchu
- zawroty głowy
- zmiany rytmu serca

Takie objawy mogą być także wynikiem innych chorób, ale ważne jest, aby zgłosić się na badanie do lekarza. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**.

Jeśli objawy wywołane są przez opisane tutaj leczenie, pacjent może potrzebować sterydów. Przez jakiś czas jego stan może być monitorowany w szpitalu.

Inne możliwe skutki uboczne

Nudności

W razie nudności należy pić płyny małymi łykami i starać się często przyjmować niewielkie porcje pokarmu. Lekarz może przepisać leki przeciwwymiotne. Leki te należy przyjmować ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. W przypadku dalszych nudności należy skontaktować się ze szpitalem. Pracownicy szpitala udzielą porad i mogą zmienić lek zwalczający mdłości na taki, który może działać lepiej.

Brak apetytu

Opisane tutaj leczenie może mieć wpływ na apetyt. Nie należy martwić się w przypadku utraty apetytu trwającej jeden lub dwa dni. Jeśli jednak apetyt nie wróci po kilku dniach, należy powiedzieć o tym pielęgniarce lub dietetykowi. Mogą oni udzielić porad w tym zakresie. Mogą zalecić pacjentowi przyjmowanie suplementów diety lub napojów.

Zaparcia

Opisana tutaj metoda leczenia może wywoływać zaparcia. Zaparcie oznacza niemożność oddawania stolca tak często, jak zwykle. Czynność ta może być trudna lub nawet bolesna. Oto kilka rad, które mogą pomóc:

- Należy pić co najmniej 2 litry (trzy i pół pinty) płynów dziennie.
- Należy jeść produkty spożywcze zawierające duże ilości błonnika, takie jak owoce, warzywa i pełnoziarnisty chleb.
- Należy regularnie wykonywać niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerowanie.

W przypadku zaparcia należy poprosić personel szpitalny o poradę. Aby pomóc, lekarz może przepisać środki przeczyszczające.

Uczucie zmęczenia

Uczucie zmęczenia jest częstym skutkiem ubocznym tej terapii. Ale czasami jest również oznaką, że terapia wpływa na poziom hormonów lub nerwów. Może to wymagać leczenia.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z poniższych objawów należy natychmiast skontaktować się z lekarzem:

- pogłębiające się uczucie zmęczenia
- osłabienie lub dreszcze.

W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani używać maszyn.

Anemia (niski poziom czerwonych krwinek)

Opisane tutaj leczenie może zmniejszyć liczbę czerwonych krwinek. Czerwone krwinki transportują tlen po całym organizmie. Jeśli liczba czerwonych krwinek jest niska, nazywa się to niedokrwistością (anemią). Mogą wystąpić objawy takie jak:

- bladość skóry
- brak energii
- brak tchu
- zawroty głowy i światłowstręt.

W przypadku wystąpienia takich objawów należy poinformować o nich lekarza lub pielęgniarkę.

W razie znacznej anemii może zaistnieć potrzeba podania kroplówki uzupełniającej poziom czerwonych krwinek. Nazywamy to transfuzją krwi.

Bóle głowy

Opisane tutaj leczenie może powodować bóle głowy. W przypadku wystąpienia bólu głowy należy poinformować lekarza. Może on podać środki przeciwbólowe, aby pomóc.

Gromadzenie się płynów

Pacjent może przybrać na wadze albo mieć opuchniętą twarz, kostki lub nogi. Zazwyczaj stan ten powoli ustępuje po zakończeniu leczenia. Lekarz może przepisać leki, które pomogą zmniejszyć obrzęk.

Rzadziej występujące skutki uboczne

Niski poziom białych krwinek

Leczenie tutaj opisane może zmniejszyć liczbę białych krwinek. Komórki te zwalczają infekcje. Wszelkie objawy infekcji należy zgłosić lekarzowi lub pielęgniarce. Należą do nich:

- kaszel
- ból gardła
- biegunka
- potrzeba częstego oddawania moczu

Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem, jeśli:

- temperatura ciała pacjenta przekroczyła 37,5°C (99,5°F)
- pacjent nagle poczuł się niedobrze, nawet mając prawidłową temperaturę ciała

Sinienie i krwawienie

Opisane tutaj leczenie może zmniejszyć liczbę płytek krwi. Płytki krwi to komórki, które biorą udział w krzepnięciu krwi.

Jeśli liczba płytek krwi jest niska, można łatwo nabawić się siniaków lub krwawień. Istnieje ryzyko:

- krwawienia z nosa
- krwawienia z dziąseł
- obfitego miesiączkowania
- krwi w moczu lub stolcu
- niewielkie czerwone lub fioletowe plamki na skórze, które mogą przypominać wysypkę.

Należy poinformować lekarza w przypadku wystąpienia niewiadomego pochodzenia siniaków lub krwawień. Może być konieczne podanie kroplówki w celu uzyskania dodatkowych płytek krwi. Nazywamy to transfuzją płytek krwi.

Suchość w ustach

Może wystąpić suchość w ustach. Należy pić dużo płynów i dodawać sosy do posiłków, aby zapewnić odpowiednie nawilżenie jamy ustnej. W razie suchości ust ulgę może przynieść zastosowanie balsamu do ust.

Zaburzenia smaku

Pacjent może odczuwać gorzki lub metaliczny posmak w ustach. Pomocne w takiej sytuacji może okazać się ssanie cukierków bez cukru. Niektóre rodzaje jedzenia mogą wydawać się bez smaku lub smakować inaczej. Należy próbować różnych potraw, aby znaleźć takie, które smakują najlepiej. Zaburzenia smaku ustępują zazwyczaj po zakończeniu leczenia. Pielęgniarka udzieli pacjentowi więcej porad w tym zakresie.

Wskazówki pomocne w poprawieniu smaku

- Warto doprawiać jedzenie lub dodawać przypraw i ziół w trakcie gotowania.
- Można używać mocnych, aromatyzowanych sosów, aby jedzenie było smaczniejsze.
- Pomocne może okazać się spożywanie świeżych owoców i soków o wyrazistym smaku lub niezawierających cukru słodczy, które pozostawiają przyjemny smak w ustach.
- Można również jeść zimne pokarmy, ponieważ ich smak może okazać się bardziej wyrazisty niż smak gorących pokarmów.

Wysokie ciśnienie krwi

Leczenie to może powodować wysokie ciśnienie krwi. Wszelkie problemy z ciśnieniem krwi należy zgłosić lekarzowi lub pielęgniarce. Podczas leczenia pielęgniarka będzie kontrolować ciśnienie krwi pacjenta. W przypadku wystąpienia jakiegokolwiek bólu głowy należy ją o tym poinformować.

Inne informacje na temat pembrolizumabu

Prowadzenie pojazdów mechanicznych

Nie należy prowadzić pojazdów, jeśli występują zawroty głowy lub zmęczenie bądź zaburzenie widzenia. Jeśli pacjent nie jest pewny, czy prowadzenie pojazdu jest bezpieczne, powinien porozmawiać o tym z lekarzem.

Inne leki

Niektóre leki mogą wpływać na działanie opisanej tutaj terapii lub być dla pacjenta szkodliwe w trakcie jej stosowania. Należy zawsze powiedzieć onkologowi o wszelkich lekarstwach, które pacjent przyjmuje lub planuje przyjmować, w tym:

- lekach przepisanych przez lekarza
- lekach kupowanych bez recepty w aptece lub innym sklepie
- witaminach, lekach ziołowych i uzupełniających formach leczenia.

Należy poinformować innych lekarzy, farmaceutów i dentystów, którzy przepisują pacjentowi leki, że przyjmuje on terapię przeciwnowotworową opisaną w tej ulotce.

Na stronie elektronicznego kompendium leków (electronic Medicines Compendium, eMC) można znaleźć więcej informacji na temat tej terapii.

Szczepienia

Szczepienia mogą zmniejszyć ryzyko wystąpienia określonych zakażeń. Lekarz lub pielęgniarka mogą porozmawiać z pacjentem o szczepieniach.

Lekarze zazwyczaj zalecają, aby osoby chore na raka zaszczepiły się przeciwko grypie i koronawirusowi. Są to szczepionki inaktywowane, które mogą pomóc w zmniejszeniu ryzyka zakażenia. Osoby z osłabionym układem odpornościowym mogą je otrzymać, ponieważ nie są to szczepionki żywe (atenuacja).

Jeśli układ odpornościowy jest słaby, należy unikać szczepionek żywych. Jest to spowodowane tym, że mogą one wywołać złe samopoczucie. Szczepionki żywe, np. przeciw ospie wietrznej, zawierają bardzo słabą wersję choroby, przeciwko której jest to szczepienie. Więcej informacji na temat szczepionek żywych i inaktywowanych może udzielić lekarz onkolog lub lekarz pierwszego kontaktu.

Antykoncepcja

W trakcie leczenia należy powstrzymać się od stosunków seksualnych, których celem jest poczęcie dziecka. Leki chemioterapeutyczne mogą uszkodzić rozwijający się płód. Ważne jest, aby podczas leczenia i przez jakiś czas po jego zakończeniu stosować antykoncepcję. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta udzieli więcej informacji na ten temat.

Karmienie piersią

Zaleca się, aby nie karmić piersią podczas leczenia oraz przez pewien czas po jego zakończeniu. Jest to spowodowane faktem, iż leki mogą przedostać się do organizmu dziecka z mlekiem matki.

Lekarz lub pielęgniarka mogą udzielić więcej informacji na ten temat.

Płodność

Niektóre leki przeciwnowotworowe mogą wpływać na możliwość zajścia w ciążę lub możliwość zapłodnienia. W razie zaniepokojenia tym faktem należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem leczenia.

Leczenie z przyczyn nienowotworowych i leczenie stomatologiczne

W razie potrzeby uzyskania pomocy lekarskiej z powodów niezwiązanych z nowotworem należy zawsze poinformować lekarza i pielęgniarkę, że jest się objętym leczeniem przeciwnowotworowym. Należy okazać im kartę ostrzegawczą pacjenta. Należy podać dane kontaktowe onkologa prowadzącego, aby personel medyczny mógł się z nim skonsultować.

Jeśli potrzebne jest leczenie dentystyczne, należy porozmawiać z onkologiem lub pielęgniarką. Zawsze należy poinformować stomatologa o przyjmowanym leczeniu przeciwnowotworowym.

Możliwość rozmowy z organizacją Macmillan w swoim języku

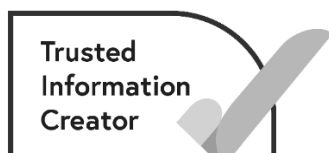
Można zadzwonić do organizacji Macmillan pod bezpłatny numer 0808 808 00 00 i porozmawiać z nami w swoim języku za pośrednictwem tłumacza. Można porozmawiać z nami o swoich obawach i kwestiach medycznych. Po uzyskaniu połączenia telefonicznego wystarczy powiedzieć po angielsku nazwę swojego języka. Nasza infolinia jest czynna 7 dni w tygodniu, w godzinach od 8:00 do 20:00.

Sprawdzono: 1 września 2020 r.

Następna korekta: 1 marca 2023 r.

Dokładamy wszelkich starań, aby przekazywane przez nas informacje były dokładne, jednak nie można zakładać, że odzwierciedlają one obecny stan badań medycznych, który nieustannie ulega zmianom. Osoby, które martwią się swoim stanem zdrowia, powinny skonsultować się z lekarzem. Organizacja Macmillan nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek szkody wynikające z nieścisłości podanych tutaj informacji lub informacji pochodzących od osób trzecich, takich jak informacje przedstawione na stronach internetowych, do których łączy znajdują się w naszej witrynie.

Macmillan Cancer Support – organizacja charytatywna zarejestrowana w Anglii i Walii (261017), Szkocji (SC039907) oraz na Wyspie Man (604), działająca także w Irlandii Północnej. Spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji, zarejestrowana w Anglii i Walii pod numerem 2400969. Numer rejestracyjny spółki na Wyspie Man: 4694F. Z siedzibą przy: 89 Albert Embankment, London, SE1 7UQ. Numer VAT: 668265007

Patient Information Forum